

Vratislav Aubrecht: Vývoj sekundárního indexu maskulinity v Indii a Číně
Bakalářská práce - Posudek oponenta

Cílem bakalářské práce Vratislava Aubrechta byla komparace vývoje populačního vývoje Indie a Číny po roce 1950 se zvláštním zřetelem k vývoji sekundárního indexu maskulinity. Jde o téma atraktivní a zajímavé. Zároveň lze pomocí tohoto ukazatele dobře dokumentovat složité konsekvence důsledků změn populační dynamiky v zemích se silnou kulturní tradicí dominance mužů, jež může vést až ke značnému nepoměru pohlaví v populaci.

Vratislav Aubrecht napsal práci, která svým rozsahem překračuje rámce práce bakalářské – má rozsah 88 stran, v tom 11 stran obrazových příloh. Mimo to je v práci dalších 19 obrázků zařazených do textu a 4 tabulky. Jeho práce má také všechny požadované náležitosti, a to úvod, přehled literatury vážící se k tématu, výzkumné otázky; autor informuje o zdrojích dat včetně obtíží spojených s jejich pořizováním a také o metodách, které v práci použil. Pak následuje kapitola, v níž je stručně popsán populační vývoj obou zemí po roce 1950 a postavení ženy v tradiční čínské a indické společnosti. Následující kapitola představuje vývoj sekundárního indexu maskulinity v obou zemích. Tyto dvě kapitoly jsou vždy rozděleny na dvě části – nejprve je popis situace v Číně, následuje popis situace v Indii. Na rozdíl od nich jsou šestá a sedmá kapitola pojaty obecněji: v šesté se popisuje sekundární index maskulinity jako biologický a také sociální jev, v sedmé pak důsledky vysokého indexu maskulinity pro demografický vývoj, vývoj sociální a ekonomický, zejména v obou studovaných zemích. Osmá kapitola pak řeší vývoj populační politiky v obou zemích, vždy ale v každé zvlášť.

Z přehledu je patrné, že zvládnutí této složité problematiky si kladlo značné nároky na zdroje dat a získání odpovídající literatury, v bibliografickém přehledu je uvedeno více než 60 různých publikací a více než 16 odkazů na datové zdroje. To autor zvládl, navíc je patrné, že ho problematika skutečně zaujala. Problémem však pro něho bylo zřejmě uchopení tématu. Tak se stalo, že dle mého názoru nevhodně rozdělil metodickou část, v níž popisuje modely stabilní populace, respektive vstupní parametry, dle kterých počítal dopady vysokého indexu maskulinity pro populační vývoj a demografickou strukturu obou zemí (kapitola 2.2.), od části, kde se tyto důsledky popisují konkrétně (kapitola 7). Text tak ztratil na kontinuitě. Je to o to větší škoda, že právě tato část je v práci původní, ostatní je z větší části kompilace. Z jeho nezkušenosti také zůstaly v práci i některé další neobratnosti – nap. na straně 61 se obdobná tvrzení (rozdíly v uplatňování politiky jednoho dítěte a jeho přijímání na venkově v Číně) opakují jen s menší obměnou dvakrát po sobě (po každé je čerpáno z jiného pramene). Obdobně chybí hned na počátku vysvětlení, že se index maskulinity v obou zemích zpravidla nezjišťuje z dat vitání statistiky ale z cenzálních dat. Drobnou vadou na jinak pěkné úpravě je poněkud zkreslené kartografické zobrazení Číny.

Podle mého názoru splňuje práce Vratislava Aubrechta „Vývoj sekundárního indexu maskulinity v Indii a Číně“ nároky kladené na bakalářské práce v oboru demografie a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze dne 30. května 2013

Doc. RNDr. Ludmila Fialová, CSc.